

ת"פ 16697/12/22 - מדינת ישראל נגד דקר חג'אג', יוהנס דמלאו

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 16697-12-22 מדינת ישראל נ' חג'אג' ואח'

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז מרכז

נגד

הנאשמים: 1. דקר חג'אג'

2. יוהנס דמלאו

בשם המאשימה: עו"ד אסף חרלובסקי

בשם הנאשם 1: עו"ד ישראל קליין

בשם הנאשם 2: עו"ד ארז מושקוביץ

בשם נפגע העבירה: עו"ד קרין לגטיי

גזר דין לנאשם 2

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בכתב אישום מתוקן בעבירת סחיטה באיומים בצוותא, לפי סעיפים 428 רישא ו-29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. עובר ליום 20.11.22 יצר הנאשם 1 קשר עם מר יאיר לוי (להלן: נפגע העבירה), וביקש ממנו להיפגש עמו לצורך גביית חוב כספי שטען כי הלה חייב לחתנו, דור בן יחזקאל (להלן בהתאמה: החוב, דור). נפגע העבירה טען כי איננו מכיר את דור, והכחיש דבר קיומו של חוב, אך נאות לבקשת הנאשם 1 להיפגש עמו בקניון "נעימי" בנתניה.

בהתאם לתכנון הגיע נפגע העבירה לקניון ביום 20.11.22 והתקשר לנאשם 1, אשר הנחה אותו להגיע למקום מפגש אחר, בסמוך לפרדס בעיר נתניה. נפגע העבירה הגיע למקום, שם המתינו לו הנאשמים במכוניתו של הנאשם 1 - הנאשם 1 ישב במושב הנהג, ואילו הנאשם 2 ישב במושב הנוסע האחורי כשהוא מצויד באולר. הנאשם 1 דרש מנפגע

העבירה להיכנס לרכב על מנת שיזהה אותו לפי תמונה. חרף חששותיו, עשה נפגע העבירה כדבריו של הנאשם 1 ונכנס לרכב. או אז נעל הנאשם 1 את דלתות הרכב והחל בנסיעה לפרדס בקרבת מקום, כשבמהלך הנסיעה הצמיד הנאשם 2 את האולר לצווארו של נפגע העבירה, ואיים עליו לשבת בשקט ולא לזוז. הנאשם 1 הנחה את הנאשם 2 לא לפגוע בנפגע העבירה.

בהגיעם לפרדס עצר הנאשם 1 את הרכב, ודרש מנפגע העבירה לשלם את החוב. באותו הזמן יצא הנאשם 2 מהרכב, נעמד ליד דלת הנוסע שם ישב נפגע העבירה, דפק על החלון וניסה לפתוח את הדלת, באומרו לנאשם 1: "תפתח את הדלת שלו שאני אפנצ'ר אותו". זאת עשה הנאשם 2 בעודו מחזיק בידו אולר אותו הצמיד לחלון הרכב ומאיים לדקור את נפגע העבירה. בקשותיו של נפגע העבירה כי ישחררו אותו לא הועילו. הנאשם 1 אמר לו: "קודם כל תגיד שאתה משלם כסף". נפגע העבירה, אשר חשש לחייו, השיב כי ישלם כל שיתבקש, העיקר שיחדלו הנאשמים ממעשיהם. בצד זאת, שב והדגיש כי איננו בעל חוב, וכי אינו מכיר את דור. בתגובה השיב הנאשם 1 כי יילכו לפגוש את דור.

הנאשמים ונפגע העבירה יצאו בנסיעה קצרה מהפרדס ופגשו את דור, אשר טען כי הוא מזהה את נפגע העבירה כבעל החוב. או אז הורה הנאשם 1 לנפגע העבירה כי לא יתלונן במטרה, וקבע להיפגש עמו ביום שלמחרת, ולהביא עמו ₪ 50,000. בהמשך התקשר נפגע העבירה לנאשם 1, אשר נאות לפרוס את תשלומי החוב.

2. בהמשך להליך גישור שהתנהל בין הצדדים לפני כב' השופטת א' דניאלי, הציגו הללו הסדר טיעון במסגרתו הודיעו כי באשר לנאשם 1 יטענו לעונש באופן חופשי לאחר קבלת תסקיר, ואילו באשר לנאשם 2 יבקשו במשותף לגזור עליו מאסר בפועל בן 16 חודשים, מאסר על-תנאי ופיצויים לנפגע העבירה. משך המע"ת וגובה הפיצויים אינם מוסכמים. עוד הובהר כי נפגע העבירה יעיד לעונש.

3. בדיון מיום 27.9.23 העיד נפגע העבירה לעונש, ונשמעו טיעוני הצדדים בעניינו של הנאשם 2. נפגע העבירה העיד בהתרגשות רבה, כשהוא דומע ורועד. לדבריו, מעולם לא הכיר את הנאשמים או את דור, ואיננו חייב כספים לאיש. הוא אינו מבקש להרע לנאשמים, אלא שמאז האירוע, חייו אינם חיים: "הרגשתי שחרב עליי עולמי... מאז המקרה אני לא עובד, מטופל פסיכיאטרית, שותה כדורים, אני יכול להראות לך (מציג שקית ובה חפיסות של תרופות). אני עובר טיפולים פסיכיאטריים... כל חודש אני אצל הפסיכיאטר... לפני שקרה המקרה, הלכתי לקורס נהג אוטובוס, אני נהג משאית במקצועי (בוכה) אני מאז המקרה אחרי מה שעברתי אני לא יכול, החלום שלי היה להוציא רישיון נהיגה, הוצאתי טפסים התחלתי את הקורס, מאז המקרה לא יכול שום דבר. לא יכול לעשות את הקורס, אני לא בריא. נהרס לי החיים, אני בלילה ישן, עובר הזיות שותה כדורים, אני חס וחלילה לא עשיתי לאף אחד שום דבר, אני הנפגע, אני בביטוח לאומי אי כושר עבודה... הילדים שלי לא מאמינים שאני ככה. אני התגרשתי בגלל המקרה לפני חודש, כל זה ממה אני חי מ-3,900 ₪ קצבת נכות זה מה שאני מקבל. אני מוכר מאה אחוז. חוץ מזה, מאז המקרה לא ראיתי את הנאשם 1 לא פנה אליי ולא ניגש אליי. אני לא מחפש לו רע, שיעבוד שיתפרנס אבל לי הלך הפרנסה של הבית שלי של הילדים שלי". הוגש תיעוד טיפול רפואי נפשי (הוצג לב"כ הנאשמים, חסוי מהנאשמים - ענ/1). כן הוגש אישור זכאות לקצבת נכות: נכות רפואית בשיעור 52%, דרגת אי כושר השתכרות בשיעור 100%.

4. ב"כ המאשימה ביקש לאמץ את ההסדר ולגזור על הנאשם 2 - 16 חודשי מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, במצטבר לעונש מאסר אחר בן 4 חודשים שנגזר על הנאשם ביום 6.9.23. הוגש גיליון רישום פלילי (עת/2). אשר למרכיב הפיצוי, הפנה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקש לגזור על הנאשם 2 "פיצוי משמעותי". ב"כ המאשימה לא ידע לנקוב את סכום הפיצוי המבוקש. ב"כ נפגע העבירה ביקשה לתת את הדעת לכך שמרשה היה אדם נורמטיבי, עובד, בעל עסק, אשר חייו השתנו מהקצה לקצה.

ב"כ הנאשם 2 ביקש לזקוף לזכות מרשו את הודאתו במיוחס לו תוך נטילת אחריות, שחסכה את הצורך בהבאת נפגע העבירה לעדות. לדבריו, הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, הוא פרי הליך גישור ומבוסס במידה רבה על קשיים ראייתיים. לנאשם 2 רקע סוציאקונומי קשה, ללא עורף משפחתי, ללא מקום מגורים קבוע. מצבו הכלכלי בכי רע, ומטעם זה הסכים למעצרו עד לתום ההליכים, בהיעדר אפשרות להעמיד ערובות כספיות. אף הוא הפנה לפסקי דין באשר למדיניות הענישה במרכיב הפיצויים, וביקש לחלק בין שני הנאשמים את סכום הפיצוי שייפסק לנפגע העבירה, ולשקול לזכותו של הנאשם 2 את מצבו הכספי.

5. מהלך העניינים שהחל בדברי הנאשם 2 לעונש יובא במלואו.

"הנאשם 2 לעונש: אני רוצה להגיד חבל שאני לא יכול להיות בקבוצה איתם, במפגש של הצדק מאחה ובהזדמנות זו אני מבקש ממנו סליחה, ולוקח אחריות על כל האירוע.

נפגע העבירה: לפני רגע איימת עליי ועשית לי סימן של שחיטה על הצוואר ועכשיו אתה מתנצל, תתבייש לך, אני לא סולח לך (פונה לנאשם 2, בוכה). אני לא ישן בגללו כבר כמה חודשים, רצה לרצוח אותי בפרדס. מקלל אותי מהספסל.

הנאשם 2: אני עוד פעם מבקש סליחה, בנוגע לפיצוי.

ב"כ הנאשם 2: ניצבים פה שני אנשי נחשון, אם אכן היו קללות או סימנים היו מעירים על כך.

נפגע העבירה: אל תעשה ממני לא שפוי, כמו שעשה בפרדס ככה סימן לי עכשיו שרוצה לשחוט אותי. אני הייתי בפרדס חטפו אותי לפרדס, לא אותך אותי. אתה שקרן, אני בחיים לא ראיתי אותך, אין לי איתך שום דבר (צועק לעבר הנאשם 2).

הנאשם 2: בקשר לפיצוי המצב הכלכלי שלי לא כזה בשמיים ואני תוך כדי מאסר, אני מבקש התחשבות."

6. ב"כ הצדדים הציגו לפני הסדר טיעון אליו הגיעו בהמשך להליך גישור, ואשר מבוסס בעיקרו על קשיים ראייתיים (לדברי ב"כ הנאשם 2 שלא נסתר ע"י ב"כ המאשימה). במצב דברים זה, אין בידי אלא לאמץ את עתירתם העונשית המשותפת בכל הנוגע למרכיב המאסר בפועל. בצד זאת אבקש להדגיש כי מעשי העבירה בהם הורשע הנאשם 2, כפי שעולים מכתב האישום המתוקן - קשים וחמורים הם. עסקינן באירוע אלימות מתוכנן, במהלכו הובא נפגע העבירה שלא בטובתו לאיזור מבודד, שם יכולים היו הנאשמים להוציא לפועל את תוכניתם העבריינית. הנאשם 2 הצטייד מבעוד מועד באולר, בו עשה שימוש כדי לאיים על נפגע העבירה, להפחידו ולגרום לו לשלם כספים. האופן בו פעלו

הנאשמים, כשהנאשם 1 מגן, כביכול, על נפגע העבירה מפני הנאשם 2 שביקש לפגוע בו פיזית, מלמד על תחכום וניסיון לשבור את רוחו של נפגע העבירה. המזימה צלחה, גם אם לא במובן לו כיוונו הנאשמים. נפגע העבירה "התפרק" נפשית, כעולה מהתיעוד הרפואי שצורף, והוכר ע"י המל"ל כנכה תפקודית בשיעור 100%. אומר באופן שאיננו משתמע לשתי פנים, אלמלא היה הסדר הטיעון מבוסס על קשיים ראייטיים, הייתי שוקל בכובד ראש את האפשרות לחרוג ממנו לחומרה, ולגזור על הנאשם 2 עונש מאסר בפועל ממושך במידה ניכרת מכפי שביקשו הצדדים. אוסיף, כי עברו הפלילי של הנאשם 2 מכביד ורלוונטי - הוא ריצה עונשי מאסר, חלקם ממושכים (לרבות מאסר בפועל בן 51 חודשים בגין שוד). אין לי אלא לצאת מנקודת הנחה (ולקוות) כי המאשימה בחנה בזירות את עמדתה בטרם הוצג ההסדר.

אשר למחלוקת שנפלה, לכאורה, בין הצדדים בסוגיית הצטברות המאסר - במהלך הצגת ההסדר הודיעו על הסכמתם לכך שעונש מאסר בפועל שייגזר על הנאשם 2 בתיק אחר - יצטבר לעונש המאסר בפועל שייגזר עליו בהליך דנן. ברם, התיק האחר הסתיים בטרם נדון הנאשם. ומה בכך? די בהסכמת הצדדים לפיה עונשי המאסר בפועל בשני ההליכים יצטברו זה לזה, ואין רלוונטיות למועד גזירת הדין. מכאן, צודקת המאשימה בעתירתה להורות כי עונש המאסר בפועל יצטבר לכל עונש מאסר אחר שהוטל על הנאשם.

7. גובה הפיצויים שנוי במחלוקת בין הצדדים. ב"כ המאשימה הפנה לשני פסקי דין: ע"פ 3791/18 שי לוי נ' מדינת ישראל (2.10.18); ת"פ (רמלה) 32137-08-15 פרקליטות מחוז מרכז נ' יוסף אבו ע'אנם (29.9.16). ב"כ הנאשם 2 הפנה אף הוא לשני פסקי דין: ת"פ (פ"ת) 19776-01-23 מדינת ישראל נ' פשקרו ואח' (13.6.23), טרם פורסם; ת"פ (נצרת) 8536-11-22 מדינת ישראל נ' נופי (20.6.23), טרם פורסם). זה המקום לציין כי על פסק הדין האחרון הגישה המדינה ערעור שהתקבל, ועונשו של המשיב הוחמר - הן במרכיב המאסר בפועל והן במרכיב הפיצויים - עפ"ג (מחוזי נצרת) 13567-07-23 מדינת ישראל נ' נופי (18.7.23), טרם פורסם).

אשר לשיקולים המנחים את בית המשפט בקביעת גובה הפיצויים לנפגעי עבירה, ראו ע"פ 764/21 מדינת ישראל נ' אבו לבן (21.4.21, פס' 23-21):

סעיף 77(ב) לחוק העונשין מורה לבית המשפט לקבוע את הפיצוי במסגרת ההליך הפלילי, לפי מידת הנזק או הסבל שנגרמו ביום ביצוע העבירה או ביום מתן ההחלטה על הפיצויים. תכליות פסיקתם של פיצויים לפי הסעיף, כוללות את הצורך ליתן סעד מידי לנפגע; להכיר בסבלו; ולקדם אפשרות להיטהרות העבריין עצמו, באופן העשוי לתרום לשיקומו (ראו למשל: רע"פ 9727/05 גליקסמן נ' מדינת ישראל, פסקה 19 לפסק דינה של הנשיאה ד' ביניש פ"ד סב(2) 802 (2007) (להלן: עניין גליקסמן)).

...מטרת הפיצויים לפי סעיף 77 לחוק העונשין אינה מתן פיצוי מלא לנזקם של נפגעי עבירה, כי אם כאמור מתן סעד שהוא בגדר עזרה ראשונה. פסיקת פיצוי לפי סעיף זה לא נועדה למצות את הנזק הכולל שנגרם לנפגע העבירה, לו עומדת הזכות להגיש תביעה אזרחית בגין מלוא נזקיו. הפיצוי בהליך הפלילי נבדל במובן זה מן הפיצוי בהליך הנזיקי, בכך שהפיצוי בהליך הפלילי אינו מחייב הוכחת נזק מדויק - אך מאידך, הוא מתוחם יותר (ראו למשל: ע"פ 7186/19 טובי נ' מדינת ישראל, בפסקאות 13-12 לפסק דינו של השופט נ' סולברג (8.1.2020) (להלן: עניין טובי)).

בקביעת שיעור הפיצוי בו יחויב הנאשם 2 לקחתי בחשבון את העובדה שהלה לא גרם נזק פיזי לנפגע העבירה. מנגד, מעשיו הסבו לקורבנו פגיעה נפשית חמורה, המתבטאת בראיות אובייקטיביות אשר הוכרו על ידי המל"ל. התרשמתי מעדותו של נפגע העבירה כי הלה איננו מעונין להזיק לנאשמים, וכל רצונו ותקוותו - לקבל שיפוי הולם בגין הנזק שהללו גרמו לו. תוצאות מעשי העבירה מלווים את קורבנם מאז האירוע, ולעת הנוכחית נראה כי כך יהיה למשך שנים רבות קדימה, ייתכן שלצמיתות. נתון זה משפיע כמובן על גובה הפיצוי. מנגד, בל נשכח כי אין המדובר בפיצוי שנועד לענות על מלוא הנזק, כי אם בסעד שמטרתו לאפשר פיצוי מהיר וחלקי, מבלי לגרוע מזכותו של נפגע העבירה לתבוע את נזקיו בהליך אזרחי. כן אזכיר את הכלל הידוע לפיו בפסיקת פיצויים בית המשפט איננו מתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם (בשונה מהשיקולים הכרוכים בהטלת קנס).

8. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

- א. 16 חודשי מאסר בפועל אשר ימנו מיום מעצרו - 1.12.22, ובמצטבר לכל עונש מאסר אחר שהוטל עליו.
- ב. 8 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה בה הורשע, או כל עבירה מסוג פשע שיש בה יסוד של אלימות.
- ג. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.
- ד. פיצויים בסך ₪ 30,000 אשר ישולמו לנפגע העבירה (עד תביעה מס' 1). הפיצויים ישולמו ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.12.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשפ"ד, 06 נובמבר 2023, במעמד הצדדים.